

Starobosanski nadpisi u Bosni i Hercegovini.

(V. Viestnik God. XII. str. 88.).

XCVII.

Na glavi stećka:

1. СЕ П(ИШЕ) РАДИВОНЬ ХРАНЬ БОЖИЮМЬ ПОМОЋЮ . . .
(u sv. ДИ, АИ)
2. † ВА ИМЕ ОЦА И С(И) (u sv. АИ и ОЦА И)
3. МА И СВЕТОГА Д(УХА) (u sv. АИ)
4. (СЕ) ЛЕЖИ ДОБРИ Б(ОГ)
5. ДАНЬ ДОБРОГА ДОМА (u sv. АИ, АД, МА)
6. ЂШЕ ОБРЂЕНОВИЋУ:
7. СИНЬ З ТОИ ДОБА (u sv. НИ)
8. УМРЂХЬ НИ СЕ (u sv. НИ)

S donje strane:

9. БЕХЬ ОМРАЗИЛЬ ЗЛУ НИ ДОЛИ ДОБРУ (u sv. НИ, АИД)
10. НИТЬ МЕ ЗЛАШЕ ОСАКЬ МЕ ЖАЛАШЕ ДО
11. ЕРЬ ХОПЕХЬ ЮНАКЬ БИТИ АЛН МИ СМРЂЕТЬ
12. ПРЂКРАТИ ОИДОХЬ ОИЩАЦ ВЕОМИ ПЕУДОНА
13. И ПОИНЕ ВСОИ МОИОИ ДРЖИИ И БАМЬ ДАНЬ ОВЕИ ПОЉ
К МОСИМЬ КС (u sv. НИ, ОИИ, НИ, НБ, АИ, НИ. U rieci ПОЉ
na kamenu je З pogrešno mješte А)
14. МЬ ПОЋИ

Čita se (Na glavi stećka, al poslije u dnu restaurirano, t. j. sprienda): Se p(iše) Radivoi Hran bōžiōm pomoćju . . .) † Va ime oca i S(i)na i Svetoga D(uha) (se) leži dobri B(og)dan dobrog doma Jaše Obrjenović sin u toi doba umrjeh ni se. (S donje strane stećka): bjeh ūmrazil zlu ni doli dobru nit me znaše vsak me žalaše dobr hotjeh junak biti ali mi smrjet prjekrati ūidoh ūtca veōmi pečaōna i pōnie vsoi moiōi držni i blm dan ovēi pjel k moeim vsm poći.

Stećak vap. Na glavi je širok m. 0,94; visok m. 0,81; a sprienda je dug m. 2,35. Nezna se kako svršuje stećak, jer je sada ugradjen u Rogatičku crkvu (Rogatica u Bosni) s desne strane kod vrata¹). Stećak je nazad doba iz daleka prenešen, t. j. s nekropole

¹) Crkva je „Svetijem Trojicama“ u Rogatici sgradjena u posljednje doba, te je u nju ugradjeno nekoliko starobosanskih spomenika, pa se

u *Plješevici*, a tu je bila drevna crkva. I sada je u Crnoj Gori poznata porodica *Plješevice*. Stećak je na glavi u posljednje doba okrenut, biva odbivena su slova, al su ista prenešena sprienda u dno stećka, gdje se čita РАДИКОНЬ ХРАНЬ. Grehota, da se nezna njegov čin i rodno mjesto, kao što su to obično udarali *djaci* na starobosanskijem stećima. Spomenuti se nadpis (bio je uz dosta pogrešaka obielodanjen u Slovincu god. VII. 1884, br. 26, str. 415) odlikuje od ostalijeh u Herceg-Bosni i po slogu i po sadržaju, te po jeziku spada u najstarije. U njemu je nekoliko sveza i pokratica. Na pismenima se opaža nešto ukrasa, a toga nema u ostalijem nadpisima na stećima od XIV—XVII v. Ni na ovomu stećku nijesu ni iz daleka crkvena pismena, no prava bosanska, te se u jednom zamjenjuje s pravijem bosanskijem □. Svrnuti je pozornost na neobičnu frazu НИ ДОЛН ДОКР. U Rječniku i t. d. Gj. Daničića na str. 361 je ПОНДЕ И ПОНЬ. N. 112., a u nadpisu ФИДОХЬ. Za ОКЋИH usp. Rječnik Gj. Daničića na str. 227 pod ОКЋ- и ОБЬЋ-. ПОНЬ је mješte ОКЋЛЬ = opjelo od ПКТИH po »Korijeni« i t. d. Gj. Daničića na str. 126. Ovo nagovješta na drevnu službu t. j. ОКЋИН ОКЋЛЬ po Rječniku i t. d. na str. 227 ДОНДСЖЕ ТЕМО СВЕТЫМИ ПѢСНЫМИ ОПѢВШИ И ПОГРЕСКЕС. Ca. 11. Za prezime ХРАНЬ usp. Rječnik na str. 426 pod ХРАНИЋ, te bi mogao rečeni ХРАНЬ biti i u rodu ХРАНЬ КОКОВИЋ.

vide eto sliedeći: Uz desna je pokrajna vrata, s desne strane, čovjek na polumjesecu, te pred sobom drži s obje ruke oveći polumjesec okrenut uzgori. Čovjek je okrenut sprienda. Ovo je utarak od mramornoga stećka, te su ga u posljednje doba skresali i pokvarili. S lieve je strane krilat dječak gole glave na nogama, a okrenut put desne, te je stavio desnu nogu preko lieve. Ovo je utarak od istoga stećka, što su ga iskopali u *Podbjecju*, u Zlatnom Dolu kod Rogatice. U Rogatici i oko Rogatice dosta je rimskej starina, pa sumnjam, dali su i navedena dva utarka starobosanska, jer se odalečuju od običnijeh slika na stećima od XI—XIV v., te bi ove bile od VIII ili najdalje IX v. Na čošku (uglu) je iste crkve s lieve strane, odalje od opisanih utaraka, al na desnu, pružena ruka, te podupire palačkijem prstom s lieve krt. Ovgdje je s lieve strane golemi znak na kamenu, te sliči ruži, al narod kaže, da je sunce. Uz spomenuti znak, s desne i s lieve, u posljednje su doba ukresana dva krstića. Ova su dva opisana utarka ulomci sa stećaka sa *Izborina*, daleko od Rogatice s. 1¹/₂ put juga.

XCVIII.

АСЕ ЛЕЖИ НОВЧАНЬ	Čita se: Ase leži Gjuren
□ЗКШИЋЬ	Vukšić
† АСЕ СЂ	† Ase sje-
ҮС : ГРВ	če : gru-
БАУЬ	bač.

Gosp. Petar Sarjanović, učitelj u dolnjom Hrasnu u Hercegovini, poslao mi je sedam nadpisa iz Hercegovine, ali su gotovo svi štampani, uz dotični opis, u Viestniku. Nadpis pod br. 2—3 nije štampan, pa ga eto i navadjam. Nadpis pod br. 7 slabo je prepisan, te ga se nemože urediti.

Spomenuti su nadpisi većinom s *Boljuna* (u Hercegovini, na jugu Stôca povrh Rašanskoga blata), pa rek bi, da je i navedeni, a to po imenu **НОВЧАНЬ**, jer je poznat slijedeći nadpis s Boljuna:

AO	АРО	Čita se: Ao Aro
АСЕ ЛЕЖИ		Ase leži
ДОБРА ЖЕ		Dobra že-
ИА СТАНА		na Stana
НОВЧАНОВА		Gjurenova
ЗАСИЧЕ		zasiče
ДЕВИЈА		Devi ja a
ПИШЕ.		piše.

Vid Vuletić-Vukasović.

Sredovječni natpisi u Zadru.

U dvorištu pred starinskom crkvom S. Krševana staje na zidu naslonjene nadgrobne ploče, koje sačinjavaju čest crkvnog pločnika. Sedam ploča nose sljedeće natpise.

I.

+ S · Đ · S · RICHOLIA ·	† S(epoltura). De. S(er). Nichola
Đ · GRIGOR · Đ · FIGAZOL	d(e) . Grigor(io) . d(e) . Figazol
ĐA · ZARA · E · ĐE SO REDI	da Zara . e de so redi.

Pod natpisom je grb trokutan štit. Na njemu je penjući se lav okrenut put desne. Više njegovijeh prednjijeh šapa kao list.